Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26502
Copyright: Admont, Benediktinerstift

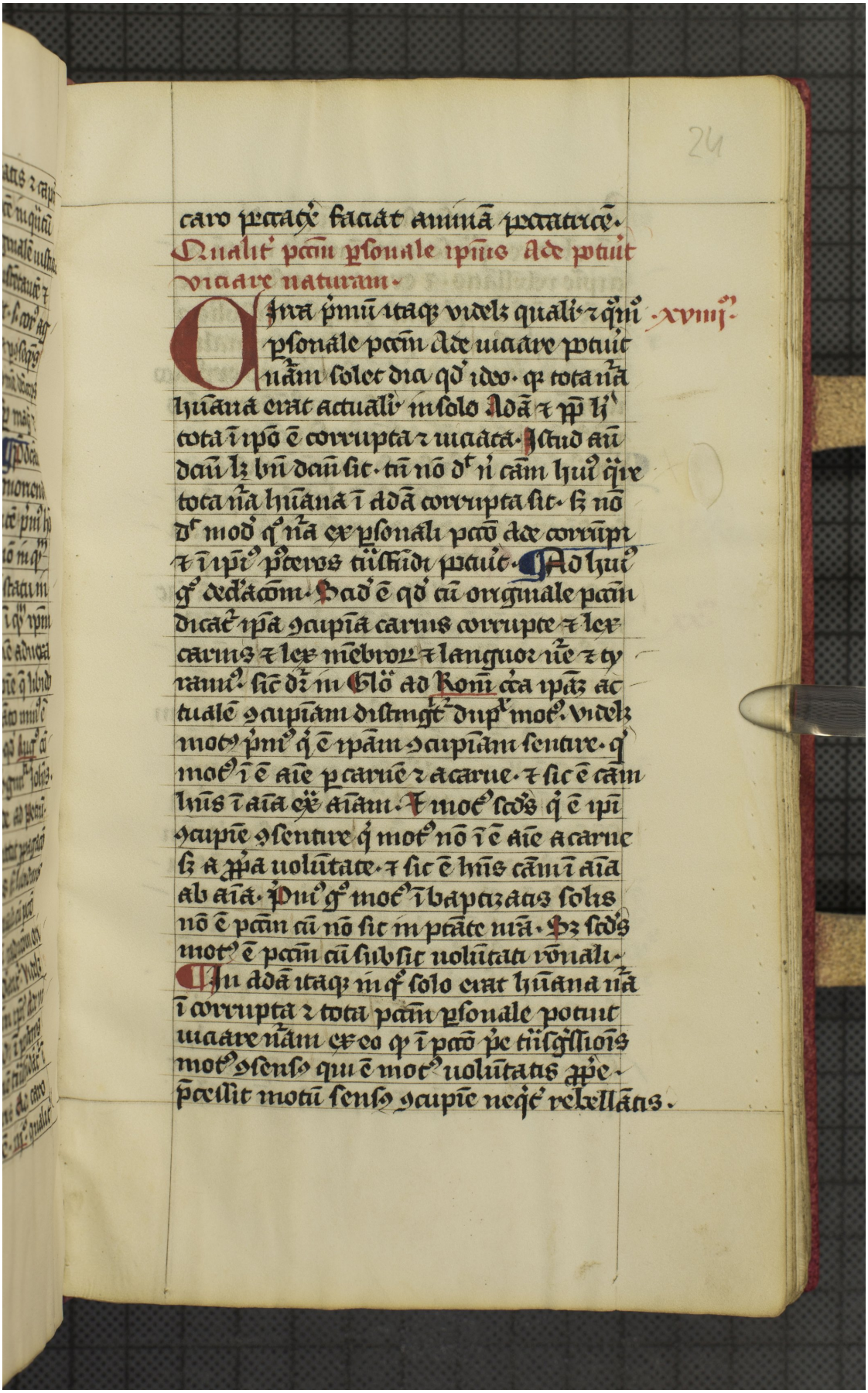

caro peccatis facat animam peccatricem.

Qualiter peccatum personale ipsius Ade potuit vitiare naturam.

Ostensum primum itaque videlicet qualiter quod personale peccatum Ade vitiare potuit naturam solet dici quod ideo quia tota natura humana erat actualiter in solo Ada et per hoc tota in ipso est corrupta et vitiata. Illud autem dictum videlicet unum dictum sit. tunc non dicit nisi cum huiusmodi tota natura humana in Ada corrupta sit. sed non dicit modo quod natura ex personali peccato Ade corrupta et in ipsi posteros transfusa potuit. Ad huiusmodi dicendum. Quod est quod ita originale peccatum dicatur ipsa concupiscentia carnis corrupte et lex carnis et lex membrorum et languor naturae et tyrannus. sic dicit in Glo. ad Rom. cca ipsam actualem concupiscentiam distinguit duplex motus. videlicet motus primus quem est ipsam concupiscentiam sentire. quem motum in est anime per carnem et a carne. et sic est cum hominis in anima ex anima. Et motus secundus quem est ipsi concupiscentiae consentire quem motum non in est anime a carne sed a propria voluntate. et sic est hominis cum in anima ab anima. Primus quem motum in baptizatis solus non est peccatum cum non sit in peccatore mortali. Sed secundus motus est peccatum cum subsit voluntati rationali.

Unde dicit itaque in quem solo erat humana natura in corrupta et tota peccatum personale potuit vitiare natura ex eo quod in peccato per tirsgressionis motus consensus qui est motus voluntatis propriae consilit motui sensus concupiscentiae neque rebellantis. xviii.